

Hálaadás

a Pozsonyi Úti Református
Egyházközség állandó kiadványa

Jövel, Szentlélek Isten,
Ereszd reánk kegyesen
Mennyből fényességedet.
Jöjj el, árvák gyámola,
Jöjj el, szívünk orvosa,
Oszd ki égi kincsedet.
Jöjj el, Szentlélek Isten!

„A Lélek gyümölcse pedig: szeretet,...”
Gal 5,22

És itt egy hosszú felsorolás kezdődik Pál apostol tollából, melynek első szava a szeretet. Igen, ez az a lélek, melyet az Úristen Ádám orrába fújt. Ez az, amivel kiemelkedik az ember a darwini fejlődésből, mert rosszra is tud jót válaszolni. Ez az, ami meglevenít. De vajon most is, engem is? Itt ülök két hónap szobafogságban kimerülten, másokat még távolról is meg-megbántva, saját gyermekeim sziszifuszi nevelésében akadozva. Van bennem, lehet bennem lélek-jelenlét? Szabad imádkozni azért, hogy részt vegyen életemben? Végre kijöhetünk otthonainkból, felemelhetjük karanténba zárt szívünket! Újra együtt vagyunk. Imádkozzuk hát együtt az ének szavával: „jövél, Szentlélek Isten!” Teremd bennünk gyümölcsidet.

Mátyás Imre, presbíter

Szószerk

Ezután kivitte őket Betániáig, felemelte a kezét, és megáldotta őket. És miközben áldotta őket, eltávolodott tőlük, és felvitette a mennybe. Lk 24,50-53

Bezárt mindenkori hívó ember: gyere méltósággal! Mert Jézus vezet, mert ő van veled. Történjék bármi, ne vessenek ki hitedért, emelt fővel gyere, mert a feltámadott és élő Úr veled van! Neki van hatalma kivezetni!

Berkesi Gábor

Megfeledkezik-e csecsemőjéről az anya, nem könnyörül-e méhe gyermekén? De ha ő meg is feledkeznék, én akkor sem feledkezem meg rólad! Ézsaiás 49,14-17

Hát megfeledkezett rólunk az Isten?! Hadd mondjam azt: Isten nem feledkezett meg a nekünk adott ígéretről. És az Ő ígérete ma is érvényes, visszaadja mindazt, amit elveszítettünk. (...) Hiszem, hogy aki megtart bennünket és meg tud tartani bennünket, azt ígérheti számunkra, hogy van tovább, van megtartatás, van gyógyulás. Neki van hatalma efölött a betegség fölött is.

Székely Tamás

Ima pünkösd idejére

„Mert nem a félelem lelkét adta nekünk Isten, hanem az erő, a szeretet és a józanság lelkét.” 2Timóteus 1,7

Uram, megvallom, hogy néha erősnek érzem magam, máskor viszont egészen erőtlennek. Mikor erős vagyok, bátran nekiindulok a végtelennek, s nem érzem magam védetlennek. Mikor gyöngé vagyok, bátoratlanul csak kóválygok, biztos pont után kutakodok, mert egészen támadható vagyok. Mikor erős vagyok, határozottan szólok: szépen mosolygok és ajkamon át szépséges csatarendben menetelnek a logikusan összefűzött mondatok. Mikor viszont erőtlén vagyok, csak dadogok, szavak után kapkodok, zavartan hol föl, hol pedig lefelé nézek, elakad torkomban a lélegzet, s duzzad nyakamon az erzet. Mikor erős vagyok, jótékonyan vállalkozok, ezernyi ígéretet teszek és mindent és mindenkit magamra vállalok, hisz terhelhető vagyok, energiámból pedig bárkinek szívesen adok. Mikor ellenben felismerem, hogy

mennyire terhelhetetlen vagyok, válaimon megannyi mázsás súlyt hordok: feladatot, küldetést, emberi sorsot, és félek: belerokkanok.

Úgy tetszik, e kétféle állapot között ingadozok: rémisztő erőtlenségből fakadó bénult reszketés, és ambiciózus erőből fakadó büszke cselekvés. Vajon tényleg akkor vagyok erős, mikor arra gondolok, bármire képes vagyok? Vajon tényleg akkor vagyok erőtlén, mikor a feladatok sokasága közt állok megrettenten, dermedten? Vagy úgy van ez valójában, hogy mikor saját szememben egészen erős vagyok, akkor temet maga alá csak igazán a bűn, s átok?

Uram, mikor erősnek érzem magam, mutasd meg, hogy bár a lélek kész, de a test erőtlén! Amikor erős vagyok, emlékeztess, hogy erőd erőtlenség által ér célhoz! Mikor úgy érzem, már mindent jól tudok, vilá-

gosítsd meg elmémet, hogy megtudjam: a Te országodban bolondoktól szégyenítették meg a bölcs minduntalan!

Bátortalanságomban bátorítson a Te Lelked! Tedd erőssé a gyöngét, az erőtlent! Tedd józanná azt, kit megrészegít elbizakodottság, vágy, indulat; vagy épp reménytelenség, üresség lelki dermedtség; ne tévesszen meg hamis eszme, csak a Te igazságod és evangéliumod legyen számomra áldássá, mikor tehozzád járulok! És add legfőképp a Te szeretetedet, hogy bátran átöleljem embertársamat, barátot éppúgy, mint ellenségemet, mert a teljessé lett szeretet úzi ki a félelmet!

Lelked ajándékával áldj meg engemet, hogy szavammal és életemmel dicsérhessem a Te szent nevedet! Ámen.

Székeley Tamás

368. dicséret

1. Jövel, Szentlélek Isten,
Ereszd reánk kegyesen
Mennyből fényességedet.

Jöjj el, árvák gyámola,
Jöjj el, szívünk orvosa,
Oszd ki égi kincsedet.
Jöjj el, jöjj el,
Jöjj el, jöjj el,
Jöjj el, Szentlélek Isten!

2. Ó, kegyes vigasztalónk,
Testi- lelki táplálónk,
Érezzük bőségedet.

Fáradságban nyugalmunk,
Hévségünkben árnyékunk,
Sírásunkban örömünk.

Jöjj el, jöjj el,
Jöjj el, jöjj el,
Jöjj el, Szentlélek Isten!

3. Bűnünk mocskát tisztogasd,
Szárazságunk mosogasd,
Gyógyítsd a betegeket.

Világosítsd elménket,
Erősítsd hitünket,
Vedd el kemény szívünket.

Jöjj el, jöjj el,
Jöjj el, jöjj el,
Jöjj el, Szentlélek Isten!

1. Jö - vel, Szent - lé - lek Is - ten, Ereszd re -ánk ke -gye - sen Mennyből fényes -sé -ge -det.
 2. Ó, ke - gyes vi - gaszta -lónk, Tes -ti - lel -ki táp -lá - lónk, E - rez -zük bö - sé -ge -det.
 3. Bűnünk mocskát tisz -to -gasd, Száraz - ságunk mo -so - gasd, Gyógyítsd a be - te -ge -ket.

1. E -reszd re -ánk ke -gye -sen mennyből fé - nyes -sé -ge -det.
 2. Ó, ke - gyes vi - gasz -talónk, tes -ti - lel - ki táplálónk,
 3. Bűnünk mocskát tisz - to -gasd, szá - raz -sá - gunk mosogasd,

Jöjj el, ár -vák gyá - mo - la, Jöjj el, szí -vünk or - vo - sa, Oszd ki é - gi kin -cse -det.
 Fá - radságban nyugal - munk, Hív - ségünkben ár - nyé - künk, Sí - rásunkban ö - rő - münk.
 Vi - lá - gosítsd el - mén - ket, E - ró - sít - sed hi - tün - ket, Vedd el ke - mény szí -vün - ket.

Jöjj el, szí -vünk or - vo - sa, oszd ki é - gi kin -cse -det.
 Fá - radság - ban nyu - galmunk, hív - sé -günk - ben ár - nyé - künk.
 Vi - lá - go - sítsd el - mén - ket, vedd el ke - mény szí -vün - ket.

1-3. Jöjj el, jöjj el, Jöjj el, jöjj el, Jöjj el, Szent - lé - lek Is - ten!

Csomasz Tóth Kálmán gondolatai egy nem kellően értékelt pünködsi énekről

Szegedi Kis István (1505-1572) összesen 8 évig tanult külföldön, Bécsben, Krakkóban, és Wittenbergben, ahol 1543-ban teológiai doktori oklevelet szerzett. Ettől fogva, mintegy 20 éven keresztül élete folytonos hányattatás volt. Több, mint 12 helyen megfordult, közben gyakran elűzték szolgálati helyéről, két ízben pedig fogságot is szenvedett. Csanádról a kapitány félholtra verten kergette el, és az akkor nagyon sokat jelentő kétszáz darab könyvétől is megfosztotta. Kálmáncsai szolgálata idején egy félreértett prédikációja miatt hiúságában megsértett asszony hamis

vádjára a törökök hurcolták két évig tartó fogságra, amelyből egy buzgó híve áldozatkészségéből tetemes váltságdíj árán 1563-ban szabadult ki. Ezután Ráckeve-re került. Itt, mint püspök nyugodtabb körülmények között munkálkodott élete végéig. Korábban a lutheri irányt vallotta, az '50-es vége óta azonban a svájci reformációhoz csatlakozott. Hányattott élete sem akadályozta meg abban, hogy a magyar reformáció első nemzedékének külföldön is elismert és megbecsült első teológusa lehessen. Egyes latin nyelven írt műveit külföldön még csaknem kétszáz évvel későbbben is kiadták. Életrajzát kedves és hű tanítványa és utódja Skarica Máté írta meg.

Hátrahagyott énekei között ez a legrövidebb, de legértékesebb. Öt rövid versszakában a Szentlélek Istenhez könyörög az igaz hitnek világhosszáért és bizonyágtévő életért. Nincs benne egy fölösleges szó sem: zárt, tökéletes és arányosan tagolt kis remekmű.

Dallama eredetileg Prudentius 4. századi egyházi költő „Ades pater supreme...” kezdetű énekéhez készült, de azzal nem egykorú, mert két német zeneszerző Forster Sebestyén és Hordisch Lukács Prudentius szövegeihez készített énekkari tételei között Lipcsében 1533-ban jelent meg. Hazánkban 1574-ben, Huszár Gál énekeskönyvében találkozunk vele először, ma használatos debrece-

ni alakja az akkoritól kissé eltér. Az ének hazai református énekeskönyvből csak 1921-1948 hiányzott. Szépségének felismerése, általános elterjedése még el nem végzett feladat. (Forrás: Csomasz Tóth Kálmán: Dicsérvételek az Urat c. kötete)

Berkesi Gábor

Trianon 1920-2020

1920. június 4-én éppen 100 éve írták alá Trianonban a gyalázatos békeszerződést. Emlékezzünk erre a fájó napra Ravasz László imádságával és Reményik Sándor versével!

Trianon utáni ima a hazáért

Örökkévaló Istenem! Köszönöm Neked, hogy magyarnak teremtettél és megengedted nekem, hogy e nép szenvedéseiben, gyászában, dicsőségében és szégyenében részt vegyek. Vallom Előtted bűneinket, amelyek az én bűneim is: szívünk kemény, értelmünk balgatag, hitünk ingadozó, és a lelkünk pártos. Meghajtjuk fejünket ostorod alatt, és vezelelünk a porban és hamuban.

De ígéreteid igazak és ámenek. Hisszük, hogy szövetséget kötöttél velünk és atyáinkkal, és tudjuk, hogy az ég és föld megrendülhet, de ezt a szövetséget Te meg nem rontod soha. Hisszük, hogy ha Hozzád térünk és Te leszel egyetlen Urunk, felárad a mi világosságunk. Könyörögök Hozzád, töltsd ki Szentlelkedet erre a népre! Tartsunk bűnbánatot böjtöléssel, sírással és kesergéssel, és úgy térjen meg Hozzád a mi Istenünkhöz, mert könyörülő és irgalmas vagy Te, késedelmes a haragra és nagy kegyelmű.

Vidd ezt a népet idvességes önismeretre, hogy lássa meg bűneit, és gyűlölje meg: forduljon el attól, ami vesztét okozta, s tegye rá életét a

Te ígéretedre. Gyomlálj ki közülünk minden pártosságot, ellened való lázadást, és egymás közötti viszályt, és növeld meg a mi hitünket, történelmi hitvallásunkban és emberi méltóságunkban. Legyünk a Te néped: és ne lehessünk másképpen magyarok, csak, mint a Te néped.

Kezedben van nemzetünk jövője. Nem kutatjuk, mit hoz, csak Te magad jöjj. Egyengetjük a Te ösvényeidet és készítjük számodra az utat. Imádkozó magyarok tábora egyre nőjön, szentséges öltözetükben siet a Te néped a Te sereggyűjtésed napján. Királlyá koronázzuk magunk és népünk felett a Te Szent Fiadat és nemzeti jövőnket, egész történelmünket odaszenteljük a Te dicsőségére. Szánj meg, és válts meg minket, oh Szenteknek Szentje! Ámen.

Ravasz László

Új szövetség

Fájdalmam szörnyű, kiáltó szavát
Az éjnek adom át, a hangtalannak:
Nemzet nincs már...!

De magyarok még vannak.

Ország nincs már, a haza elveszett,
De egymást átölelő lelkek vannak,
És egymás felé kinyújtott kezek.

Erő nincs már és nincs már hatalom,
Sem a föld felett, sem a föld alatt,
De él és velünk van a gondolat.

Egymásra gondolunk
És arra, ami magyarrá tesz minket,
Megértjük egymás szeme-villanását
S hogy „nem”-et gondolt, aki „igen”-t
intett.

Ha szétvetették hű, védő karámunk,
Ha porig égették a szentegyházat:
Nincs más remény és nincs más feladat,
Mint összeszedni ott, ahol, a nyájat.

Csak ketten legyünk együtt, ketten-
hárman:

Már kivirul a lelkek tavasza,
Csak néhányan, egy kicsike kis zugban,
És az a kis zug – az lesz a Haza.

S aki egyedül, magára marad,
És alkot, elhagyottan, egyedül:
Idők vásznára, örök jel gyanánt
A lelkéből a n e m z e t kivetül.

Leszállunk önnön lelkünk mélyire,
Van ott még sok arany!
Tűzétáplálni: fekete gyámántok,
És talán – vas is van!

Ha kell, hát eltemetjük minden holtunk,
Csendes lesz a mező;
De aztán: szemzünk... oltunk;
Jönnek a gyermekek, az unokák...
Valamit mindenikbe beleoltunk...

Fájdalmam szörnyű kiáltó szavát
Az éjnek adom át, a hangtalannak:
Ország nincs már...!

De magyarok még vannak.

Reményik Sándor

Sorsfordítás,...

...értékállandóság, összetartozás

Tavaly nyáron mind a négy gyermekünkkel együtt Székelyföldre utaztunk. Hosszú évek óta terveztük azt, amely szívünk vágya volt: visszatérni Erdélybe. Miközben az utazást terveztük férjemmel,

rengetegszer eszünkbe jutottak a régi Pozsonyi úti erdélyi kirándulásaink, amelyeket Kerekes Barnabás tanár úr, presbiter szervezett. Órákig beszélgettünk, hogy melyik évben merre jártunk, mit láttunk. Nevetve idéztük fel a régi emlékeket. Akkor fiatalként szimplán élveztük az utat, a társaságot, olykor fáradtan

élve meg a programpontokat. Fiatal szülőként azonban most értékeltük igazán, mekkora szervezőmunka volt ebben, mennyi minden értéket, élményt szereztünk. Mert volt mihez nyúlunk, tudtuk, hova érdemes menni, mit érdemes megnézni, átadni a gyerekeinknek. Csodálatos és felejthetetlen élmény volt a Hargita csúcsát közösen megmászni, ott tényleg átélhető, milyen is magyarnak lenni.

A negyedik parancsolat szerint tiszteljük szüleinket, hogy hosszú ideig éljünk azon a földön, amelyet az Úr ad nekünk. Kibővítve úgy mondanám, hogy tiszteljük azokat az értékeket, amelyeket kaptunk felmenőinktől, őseinktől, történelmünkötől, így azok megmaradnak itt a Kárpát-medencében hosszú ideig. Hálás va-

gyok, hogy szüleim már kisgyermek koromban többször elvittek Erdélybe, hogy Kerekes tanár úr megszervezte erdélyi útjait, hogy az ifjával egy felejthetetlen augusztus 20-ai ünnepségen vehettem részt a székelyföldi Farcád templomában. Hálás a szívem, hogy férjem családja is aktívan ápolja a kapcsolatot

a felvidéki rokonokkal. Mert ezek járulnak hozzá, hogy gyermekeinknek van mit átadnunk.

Híába múlt el száz esztendő, hiába más ország állampolgára számtalan magyar testvérünk, az értékek és a múlt még most is jelen van. Ennyi év elteltével is anyaországi és erdélyi emberek sokasága ünnepli együtt államalapításunk ünnepét Szé-

kelyudvarhelyen, amelyen mi is részt vehettünk. Mert igaz, amit az Úr ígér: száz év elteltével is megmaradtak a magyarság értékei, van mit átadnunk gyermekeinknek! Hiába választottak szét minket országhatárok, mert száz év elteltével is magyarul szólhatunk egymáshoz, közös a múltunk. Csak rajtunk áll, fiatal felnőtteken, hogy ez a hatalmas kincs megmarad-e a következő száz esztendőre. Mert kötelességünk átadni, megőrizni az évezredek hagyományokat.

Mindamellett, hogy embert próbáló

volt ez a mostani járványos időszak, mégis hihetetlen volt megélni azt, mennyire összeforrt hitéletünkkel életkörülményünk. Ez a böjt valóban az volt, hiszen egybeesett a legszigorúbb járványügyi intézkedésekkel. Valóban volt lehetőségünk az elcsönvedésre, befelé fordulásra. Nagyon vártuk a húsvétot, hogy a Szabadító valóban szabadítson meg bennünket ebből a helyzetből. Áldozócsütörtökön átélhettük, hogy Jézus valóban itt volt velünk, segített minket a támasi hitetlenségünkben, kételyeinkben. Pünkösdkor pedig ismét elme-

hetünk az Úr házába, ha részlegesen is, de ismét szabadabban élhetünk. Lehetőséget kapunk újra betölteni a Szentlélekkel, más szemmel nézni, a Lélek által megváltozni, megújulni. Most látjuk, mennyi mindent kapunk az Úr Istentől, mennyi mindenért lehetünk hálásak, amelyeket eddig észre sem vettünk. Most van itt az ideje, hogy átgondoljuk, mi az értékes és mi az értéktelen. Mi a lényeges és mi a lényegtelen. Hogy megtisztulva, új szívvel és lélekkel tudjuk tovább élni életünket.

Talán ebben az időszakban jobban átérezzük azt is, hogy mit élhettek át eleink Trianon után. Egy rajtuk kívülálló erő szétszakította egymástól a családtagokat, rokonoikat, barátokat. Ahogy mi sem láto-gathattuk meg szüleinket, idős roko-nainkat, de a barátainkat sem. Elzárva kerültek idegenként saját szülő-földjükön, ahogy mi is elzárva éltük meg napjainkat. Nem tudtak állapo-tukon változtatni, csak sodródni az eseményekkel, ahogy nekünk is türel-mesen várniuk kellett. Rengetegen vesztették el otthonukat, egzisztenci-ájukat, sokan az életüket is. Most is szomorúan figyeljük az elhunytak számát és imádkozunk azokért, akik elvesztették megélhetésüket. Csak amíg ez a mi életünkben pár hónapot

vesz igénybe, addig Trianon traumája száz esztendeje tette tönkre magyar emberek millióinak életét. Mi csak töredékét éljük át annak, ami akkor történt. De rajtunk is áll, hogy megma-radunk-e a börtben, a bezártságban, tagadásban és szomorúságban. Vagy meglátjuk a Szabadító Isten megtartó munkáját, Aki velünk van magyarok-kal is minden nehézségben még ma is. Lesz nekünk pünkösd? Történel-mileg nem tudhatjuk, hogyan alakul az életünk. De tehetünk mi is a meg-újulásért, értékörzésért, a jövőért. „*Tanítatók meg ezeket a fiaitoknak is, beszélj róluk, ha otthon vagy, és ha úton jársz, ha lefekszel, ha felkelsz.*” 5Mózs 11,19 Beszéljünk mi is róla, járjuk be a Kárpát-medence magyar lakta vidékeit, tartsuk a kapcsolatot határon túli magyar testvéreinkkel és mutassuk meg a számtalan csodát, amelyet az Úr Istentől kaptunk! Akkor hosszú ideig megmaradnak a ma-gyarság és a keresztyénség értékei a Kárpát-medencében.

Berkesi Anna

Pünkösdre várakozva

Kedves Testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

Az egész világon, szeretett hazánkban is közel három hónapja megjelent az emberiség számára ismeretlen, emberek sokaságát megbetegítő koronavírus. Mindnyájan, de különösen az idősebb korosztály, lakásainkban bezártan értetlenül, tehetetlenül, kiszolgáltatott helyzetben várjuk az egészségügytől a gyógyítást, a tudománytól pedig a betegség megelőzését vagy a gyógyító vakcina felfedezését.

Bevallva vagy bevallatlanul, mindnyájan valamilyen fokon félünk az ismeretlen kórtól. A különböző írott és elektronikus médiumok folyamatosan ontják ránk a különböző védekezési tanácsokat, és a minket óvó felszólításokat otthonmaradásra, mint egyedüli, eddig legmegbízhatóbb védekezési formát. Mi, a legveszélyeztetettebb idős emberek, akik lakásaink-

ban bezárkózva, magányosan éljük mindennapjainkat, olykor a különféle hírek sokkoló hatására nem megnyugvást, hanem inkább a betegségtől és a következményétől való félelmet érezzük. Biztosan többen feltették magukban a kérdést: kell-e vagy mennyire kell félnem ettől az ismeretlen betegségtől? Vajon ez a betegség lesz-e, amely befejezi a földi utamat? Ha ezekkel a kérdésekkel sokat foglalkozunk, valóban eluralkodhat rajtunk a félelem. Hiszen ezek a féltő gondoskodások csupán a test fizikai védelmére irányulnak, de a lelkünk nyugtalanságára ilyen módon nem kapunk semmilyen

gyógyírt.

Számunkra, az Úr Jézus Krisztusban és ígéreteiben hívóknak viszont a sokkoló hírek helyett kéznél van a Szentírás és annak olvasása. Jézus tanításain és ígéretein történő elmélkedés a hitünk elmélyülését, lelkünk biztos megnyugvását hozza. A megbetegedések első, legveszélyesebb időszaka a Szentlélek eljövételé-

nek, a pünkösdre várakozás idejére esett. Most is, mint mindig, a pünkösdre várás idején fontos az elcsendesedés, az Úrra való figyelés és a teljes mértékű ráhagyatkozás. Idén bezártságunkban, magányunkban bőszéggel megadatott számunkra az idő és lehetőség kérni a Szentlélek kegyelmi erejét ahhoz, hogy a mindennapok félelme elmúlhasson, a történéseihez pedig megkapjuk az erőt, kötelességeink teljesítéséhez a kitartást.

Jézus Krisztus menybemenetele előtt mondta tanítványainak: ha elmegyek, Atyám új vigasztalót küld helyettem, a Szentlelket. Az Atya azt a vigasztaló Szentlelket ígerte, aki a befogadói mellé áll, mindenben segít, bajból és bűnből kivezet, védőügyvédünk, mennyei segítőnk lesz. Aki próbál felemelni, erővel, hittel, reménnyel eltölteni bennünket, és mindenkor eszünkbe juttatni Jézus Krisztus beszédeit, azokba foglalt ígéreteit. Ekkor tapasztalhatjuk meg ígéretét: „és íme, én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig.” Mt 28,20

Pünkösd Krisztus ünnep. Ezen a napon valóra váltotta ígéretét, és az őt befogadó tanítványainak az élő Jézus Krisztus lesz a védőügyvédje az Atya előtt, akinek adatott minden hatalom mennyen és földön. A közöttünk, bennünk lévő vigasztaló Szent-

lélek Isten hozza nekünk a feltámadt és megdicsőült, az Istennek jobbján élő Úr Jézust, őt dicsőítve és róla tanúskodva, felfedve előttünk pünkösd titkát.

*Testvéri szeretettel, Lambert Győzőné,
Hálaadás Református Nőszövetség*

Oldottság, közelség, csocsó

Ifi a bezártság hónapjaiban

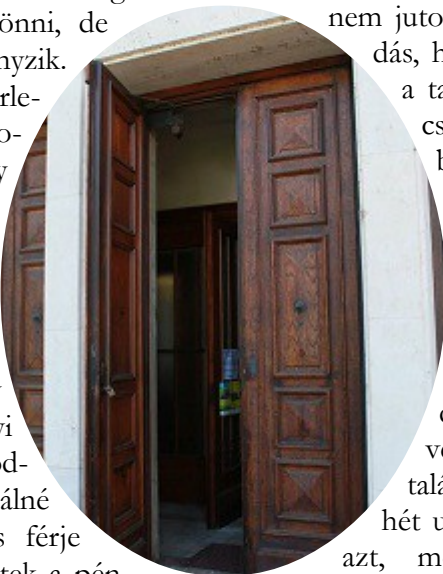
Több, mint két hónap hosszú idő. Elég hosszú ahhoz, hogy az újdonság szokássá érjen. Elég hosszú idő ahhoz, hogy a kezdeti lelkesedés után eljőjön az első belefáradás. És elég hosszú idő ahhoz, hogy a kezdeti elkeseredést leváltsa a tenni akarás. Hullámzott a hangulatunk az elmúlt hetekben, de a péntek estékben volt egy biztos pont – hogy beszélünk egymással. Egy olyan programot, applikációt választottunk, ami eléggé jó minőségű hangot adott nekünk általában, viszont célszerű volt a kamerákat nem bekapcsolni, hogy a hívás jó minőségét fenn tudjuk tartani. Érdekes élmény volt e bezárt hetekben, hogy házhoz jött az ifi.

Kérdezgettem a résztvevő fiataljainkat, hogy élték meg ezt az

egészet. Sokféle válasz született. Sümeghy Márti az otthoni lazaságot, a témától való elkalandozás szabadságát emelte ki és azt, hogy talán előben is szabadabb lesz a beszélgetés, ezek a telefonálós ifik kicsit ugyanis oldották talán a gátlásainkat is. Szlifka Kriszti élvezhetőnek és felszabadítóknak nevezte az alkalmakat. Szőnyi Levente is azt mondta: meg lehet szokni, bele lehet jönni, de azért a csocsó hiányzik.

Hasonlóan vont mérleget Horváth Domokos is: pozitív, hogy beszélhetünk, rossz viszont, hogy nem láthatjuk egymást, hiányzik az ölelés lehetősége és a csocsózás is. Egy-egy este erejéig a tavalyi naptári évben hatod-étét nálunk töltő Gálné Olesiák Hajnalka és férje

Balázs is bejelentkeztek a péntek esti telefonkapcsolatba, akik örültek, hogy bekapcsolódhatnak az alkalmakba, mert távol laknak, és ez nehézséget jelentett volna számukra, mert bár megszerettek minket, nem valószínű, hogy a szakdolgozatát az elmúlt időben leadó Hajnalka és teológushallgató férje részt tudtak volna venni, de így még időnként tudtak hozzánk csatlakozni.

A mérlegvonás érdekes tevékenység. Ilyenkor sokszor azt tesszük, hogy összeszedjük a pozitív és negatív jellemzőket, és a túlsúlyt nézve eldöntjük, hogy a jelenség összességében pozitív vagy inkább negatív. A digitalizált ifi gondolata nyilván soha az életben nem vetődött volna fel, ha nem jön ez az otthonainkba kényszerítő világjárvány. Eszünkbe nem jutott volna ez a megoldás, hiszen fontos nekünk a találkozás, az ölelés, a csocsó, a személyes beszélgetés, a közös falatozás, az egymásra nevetés. Fontosak azok a mély pillanatok, amelyeket együtt élhetünk át. Fontosak a felszabadító pillanatok, a nevetés egy fárasztó és talán nem éppen vidám hét után. Sokszor éreztük azt, mennyire szükségünk van egymásra! Mennyire jó, hogy vagyunk egymásnak! És legfőképp: mekkora szükségünk van a mennyei Erőforrásra! Jézus rengeteg erőt adott az eddigiekben ahhoz, hogy folytassuk, feltöltekezve, bizakodva, előretekintve. Az elmúlt hónapok alkalmi jó hangulatot adó együttléteket hoztak. A csocsóról nem is beszélve! Még én is megtanultam egy év után gölt löni, talán lassan ment, de

idővel azért kicsit bele tudtam jönni, s a tanulási folyamatban sikerült az asztalt is felülről, de alulról is alaposan megismerni...

V iszont nézzük a mérleg másik serpenyőjét is, avagy vizsgáljuk meg az érem másik oldalát is! Ebben az időben is péntekről-péntekre elmondtuk, elmondhattuk egymásnak, ami frusztrál. Péntekről-péntekre nevetettünk és mikor a telefont letettük, személyes vallomásként mondhatom, a fülemben muzsikaként visszhangzott a fiatalok nevetése, ami jó érzéssel töltött el, legalább arra az estére!

L eküzdöttük a távolságokat. Fizikai távolságokat, hiszen most tényleg bárhonnán saját otthonunk kényelméből tudtunk részt venni. És legyőztünk talán más távolságokat is. Lehet, hogy ezek már csak látszólagosak voltak, de meggyőződünk, hogy közel vagyunk egymáshoz, igen is közel, és egymást erősíthetjük, bátoríthatjuk szavainkkal, gondolatainkkal, számunkra fontos értékekkel. Hamarosan, reméljük, megnyílhatnak a kapuk, talán még a nyár előtt egymást is láthatjuk. Jó volna találkozni és a csocsóasztalt is formába hozni. Addig is nem szűnünk hívni egymást és péntekről-péntekre átélni, hogy Krisztusban a bezártságban is van felszabadulás!

Székegy Tamás

Gyülekezeti hittanosaink munkái

G yülekezetünk vasárnapi iskolásai hétről hétre kaptak online úton hittanos feladatokat. Istennek hála, sokan követhettük együtt a lelki anyagokat. Minden vasárnap reggel 9:30-kor gyülekezetünk lelkészeivel együtt énekelhettünk együtt egy Zoom találkozó keretében. Jó volt akár csak így is látni egymást, tudni a másiktól, hallani Isten bátorító üzenetét.

A hittanórai anyagok mellett családi áhítatok is kerültek fel online osztálytermünkbe. Az egyik feladat egy kollázs elkészítése volt. Olyan képeket kellett készíteniük, amelyek megvidámítják, bátorítják, boldoggá teszik őket a karantén időszakában. Ehhez kellett választaniuk egy bibliai igeverset, majd mindezekből egy kollázst készíteniük. A másik feladat egy hálagyűjtemény elkészítése volt: mi mindent köszönünk meg Istennek, miért vagyunk Neki hálasak. Az erre készült munkákból szemezgetünk az alábbiakban.

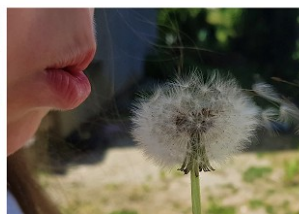
H álásan köszönjük a szülőknek, hogy segítették a kisgyermekeknek Isten üzenetét ebben a nehéz időszakban is átadni, megérteni, befogadni!

"Avagy nem parancsoltam-é meg néked:
légy bátor és erős? **Ne félj, és ne rettegj,**
mert veled lesz az Úr, a te Istened mindenben,
amiben jársz."

(Józsué 1,9)

Mert megörvendeztetted
tetteiddel,
Uram,
kezed
alkotásainak
ujjongok. Zsolt.92,5

Válogatás

bittanos gyermekeink online munkáiból

„Bizalommal szólhatunk Isten előtt.” 1Jn 3,21

„Kérlek téged Jézus, hogy a Mamival újra találkozassunk, és soha többet ne térjen vissza a vírus!” (2. oszt.)

„Kedves Jézus! Lé

gyszi adj babát Anyukám testvéreinek! Ámen” (2. oszt.)

Levél egy barátodnak Tamás tanítvány szemszögéből

„Drága Barátom! Képzeld, mi történt velem! Meséltem neked, hogy Jézust, a Mesterünket keresztre feszítették, és meghalt. De a tanítvány testvéreim azt mondták nekem ma, hogy megjelent nekik és beszélgettek is vele. Én ilyen badarságról még nem hallottam! Hogy ébredhet föl valaki, aki egyszer már meghalt? Én azt hiszem, ők csak nagyon szeretnék, ha velük lenne Jézus, ráadásul biztos italoztak is, és azért képzelhetnek be ilyet. Én egyáltalán nem hiszem el ezt addig, amíg nem látom a saját szememmel, és nem fogom meg a saját kezemmel őt.

Néha azt érzem, hogy engem akarnak átverni, de mégsem feltételezem róluk, hogy ilyennel viccelődnének. Nekem is nagyon hiányzik a Mester, mert nem tudom, mitévő legyek. Mihez kezdjek az életemmel? Mert eddig ő volt az, aki irányt mutatott, és most nagyon egyedül érzem magam. Velel mi a helyzet? Üdvözlétel: Tamás” (5. oszt.)

Az Apostoli Hitvallás témájának bevezetőjeként: Te mit gondolsz Istenről, Jézusról?

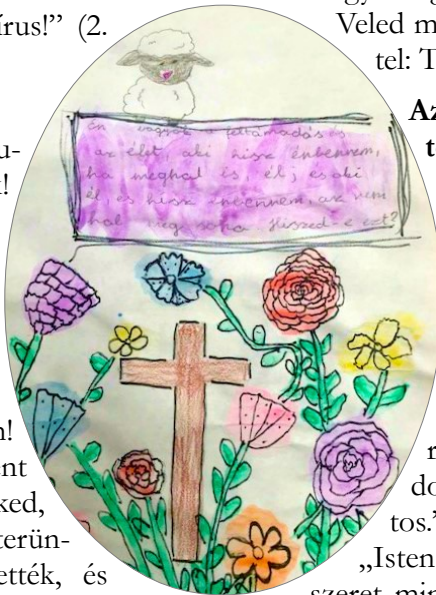
„Nem tudom, mit gondoljak róla, csak annyit, hogy egy csodálatos ember. Jézusról ugyanazt: nem tudom, de Ő is csodálatos.” (6. oszt.)

„Isten létezik, szeret engem, szeret mindenkit. Jézus magára vállalta az emberek bűneit, megbűnhődött az emberek helyett, az emberek megváltója.” (6. oszt.)

„Megbocsátó. És amit ad, vagy adott, nem vonja vissza, csak hinni kell benne.” (6. oszt.)

Ha ott lettél volna Jézus mennybemenetelekor a tanítványok között, mit mondtál volna neki, mit kérdeztél volna utoljára Tőle?

„Jézus szeretünk! Hiányozni fogsz!”

(2. oszt.)

„Akik a mennybe kerülnek, találkozhatnak veled?” (4. oszt.)

Miért jó nekünk, hogy Jézus a mennyben van?

„Mert vigyáz ránk, közbenjár értünk, megvéd minket. Jézus a mi megváltónk.” (5. oszt.)

Hogyan várod Őt vissza?

„Tisztelettel és kedvesen.” (3. oszt.)

„Boldog ember az, aki Isten országának vendége” Lk 14,15

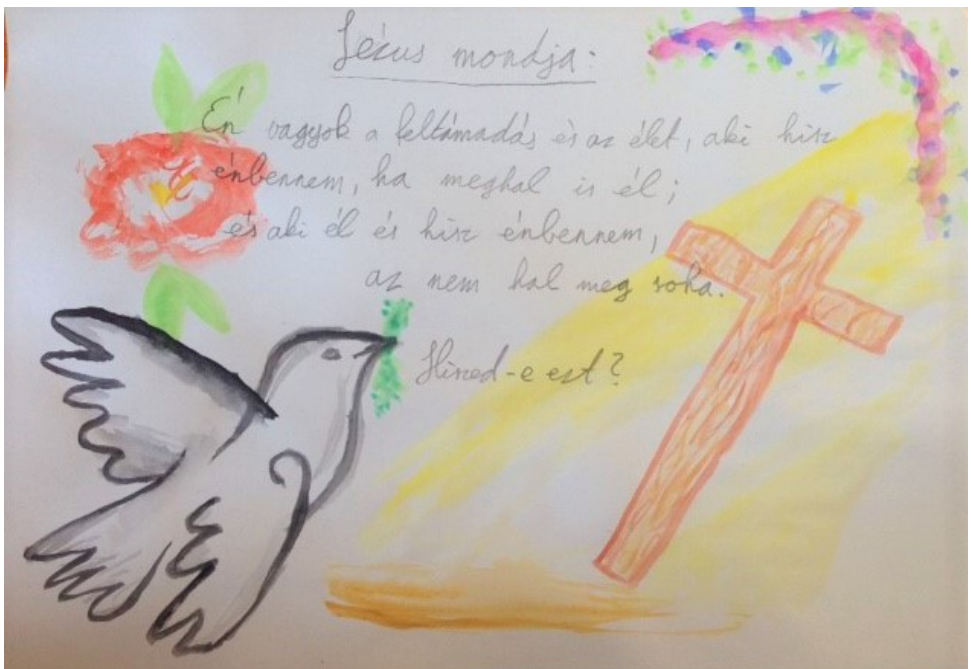
„Itt a földön Isten országának vendégei lehetünk hittanórán, istentisztele-

ten. Istent választom, amikor: habzsolás helyett megvárom az ebéd előtti imádságot, kosártábor helyett hittantáborba megyek.” (4. oszt.)
 „Azért jó Isten országához tartozni, mert: igazságos, haragmentes, jószívű, kedves, megbízható.” (4. oszt.)

Miért jó Isten országa vendégének lenni?

„Azért, mert Isten bőkezű vendéglátó, mert általa biztonságban érzem magam, mert megnyugvást ad a jelenléte, mert szeretve és elfogadva érzem magam. Mert érzem, hogy nem vagyok egyedül.” (4. oszt.)

Horváth Éva

Egyházunk hírei

Trianon 100 – reformatus.hu

A nemzeti összetartozás évére készülve Ablonczy Balázs történész-szel, a Trianon 100 MTA-Lendület Kutatócsoport vezetőjével a trianoni traumáról beszélgetett a reformatus.hu: tényekről, tévhitekről és a „mi lett volna, ha” mindig visszatérő kérdéséről. Az interjú teljes szövege elérhető a <https://www.reformatus.hu/egysegen/hirek/az-emlekes-es-nem-lezaras> oldalon.

Gyülekezeti hírek

Elhunyt Tamás Bertalan

Életének 80. esztendejében elhunyt Tamás Bertalan reformatus lelkipásztor, a budapesti Skót Misszió korábbi lelkésze, gyülekezetünk és presbitériumunk tagja. Tamás Bertalan május 20-án rövid betegséget követően tért meg teremtő Urához. Gyülekezetünkben gyakorta igehir-

dető szolgálattevő volt, korábban a Zsinati Hivatal Külügyi Irodájának vezetőjeként, valamint a Magyarországi Keresztyének és Zsidók Tanácsának főtitkáraként szolgált. Derűs életét gyászolja egész gyülekezetünk.

Nyári tábor, Hercegkút – Fontos!

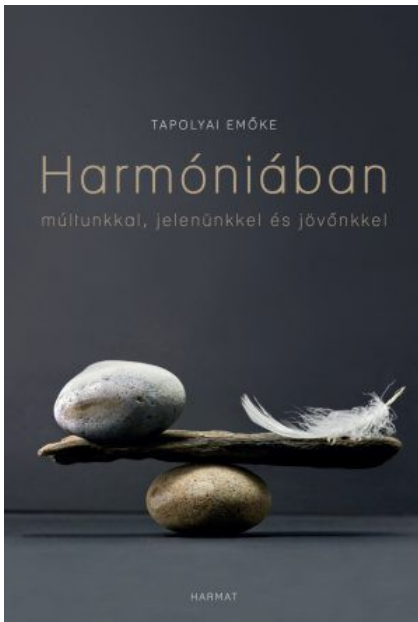
Kedves Szülők!

Sok érdeklődő telefonhívást és emailt kaptunk a július 19-24-ig Hercegkúton megrendezendő hittanos gyermek- és ifjúsági táborral kapcsolatban. A további szervezéshez szükségünk van a pontos létszámra, ezért kérjük, hogy jelentkezési szándékukat mihamarabb (!) írják meg a belyi.horvatheva@gmail.com címre. A tenni-valókat, tudnivalókat minden érintett emailben időben megkapja. Köszönjük az eddigi, és várjuk a további – táborozási szándékot megerősítő – visszajelzéseket!

Horváth Éva

Ajánló

Tapolyai Emőke: Harmóniában
múltunkkal, jelenünkkel és jövőnkkel

Veszteségeink, negatív tapasztalataink arra tanítanak: hiába reménykedünk egy szebb jövőben. Miben is bízson az a fiatal, akinek elképzelése sincs egy egészséges párkapcsolatról, mert soha nem látott őszinte kötődést férfi és nő között? Hogyan menjen előre az a pár, akinek az orvosok azt mondták, nem lehet gyerekük? Képes-e a gyászoló elégedetten élni hiányával együtt és annak ellenére? Mibe kapaszkodjon,

aki nap mint nap egyfajta „római arénában” érzi magát munkahelye, kapcsolatai vagy házassága miatt? Múltunk meghatározó része jelenünknek, életünknek – éppúgy, ahogy a jelenhez való viszonyulásunk is meghatározza jövőnket. De hogyan kezeljük múltunkat, hogy felébredhessen bennünk a remény? És mit kezdünk a jelenünkkel, hogy megragadhassuk a holnapot?

Harmat Kiadó, 2017. 1585 Ft
Interneten: harmat.hu

Lackfi János: Jóság néni csokija

(Református Tananyagtár)

Hogyan segíthetnék annak, aki nem akarja, hogy segítsek neki? Ha valaki

nem hűséges hozzám, nekem akkor is hűségesnek kell lennem? Miért van az, hogy egy tök jó játékra ennyit kell várni? Hogyan legyek jóban azzal, aki rosszban van velem?

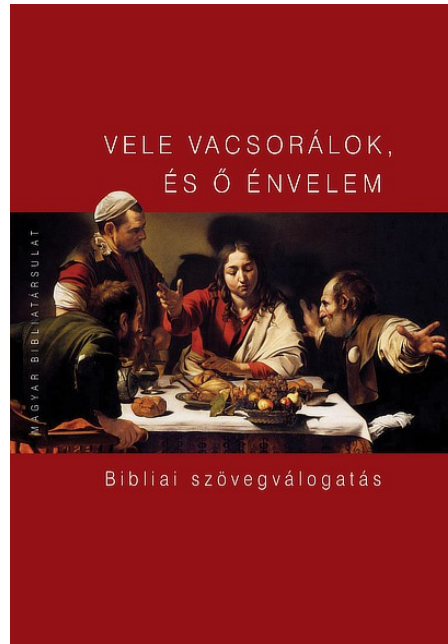
Hű, de nehéz kérdések ezek! Még a felnőttek is más-más választ adnak ezekre, nemhogy egy gyerek... Nyolc kis történetben hallgathatunk bele fiatal hősünk gondolataiba, ismerkedhetünk meg mindennapjaival, családi és iskolai örömeivel, bánataival. Szeretet, öröm, békesség, türelem, szívesség, jóság, hűség, szelídség – nemes emberi tulajdonságok, egyben a Lélek gyümölcsei is. Hősünk gondolatait olvasva, kérdéseit megválaszolva lépésről lépésre közeledünk a Szeretet titkához.

„A lekvárfőzés a legjobb fajta segítség. Rettentő sok epret vesz anya. Mind együtt mossuk és tépdessük a csomóját, és könyékig pirosak vagyunk, és beszélgetünk. Apa, anya, nagyi, hugi, én. Nagyi meséli a régi eperbefőzéseket. Apa meg anya is mesél a régi dolgokról. A hugi is mesél, hogy amikor ő zsiráf volt, ötszázháromkilencszer ennyi epret főztek be. Meleg van, együtt vagyunk, esszük és pucoljuk a rengeteg epret, és nem is annyira fárasztó.” Közös olvasásra 6, önálló olvasásra 9 éves kortól ajánljuk.

Kálvin Kiadó, 2020. 1200 Ft
Interneten: kalvinkiado.hu

Vele vacsorálok, és ő énvelem

Bibliai szövegválogatás

Bibliai szövegválogatásunk középpontjában az úrvacsora, illetve eucharisztia áll. A válogatott ószövetségi és evangéliumi idézetek megmutatják az asztalközösségnek mint a barátság és a szövetség megpecsételésének hátterét. Megtudhatjuk, hogy milyen fontos volt Jézus életében és szolgálatában a közös étkezés, illetve az első keresztyének miért folytatták az asztalközösség és az utolsó vacsora hagyományát.

A bibliai szövegrészletek mellett az egyetemes egyház Szentírás-értelmezésének gyümölcseivel is találkozhatunk. Az évszázadok során sajnos az

eucharisztia inkább elválasztó szentségévé vált a felekezeteknek. Ez a kis könyv mégis felmutatja mindazt, ami Jézus Krisztus jelenlétében összeköt bennünket.

Kálvin Kiadó, 2020. 510 Ft
Interneten: kalvinkiado.hu

Online elérhető

Biblia

<https://abibliamindenkie.hu>

Egyházunk megújult hivatalos oldala

<https://reformatus.hu>

Napi ige, Kalauz

<https://reformatus.hu/isten-szolt>

Reformátusok Lapja

Parókia portál

<https://www.parokia.hu>

Online közvetítések

<https://reformatus.hu/mediumok/online-kozvetitesek>

Hangzó énekeskönyv

<https://www.reformatus.hu/egybazunk/birek/hangzo-enekeskonyv>

Alkalmaink

2020. június 1. Pünkösdhétfő, 10 óra

Úrvacsorás istentisztelet

2020. június 14. Vasárnap, 10 óra

Gyermekkonfirmációs ünnepi istentisztelet

Pozsonyi úti gyülekezeti oldal

<http://pozsonyiuti.reformatus.hu>

Gyülekezeti facebook-oldal

<https://www.facebook.com/pozsioref>

Youtube-csatorna

<https://www.youtube.com> >> Pozsonyi Úti Református Gyülekezet Budapest

„En vagyok a feltámadás
és az élet, aki hisz elvenem,
ha meghal, él, és aki él, és
hisz énbenem, az nem hal
meg soha. Hiszed-e ezt?”

János evangéliuma 11, 25-26

